

Italų menininkai Chiara Panariti ir Gianfranco Ferraro: mes esame pakabinami laikrodžiai, kiekvienas tiksintis savo asmeniniu laiku

Praėjęs pavasaris dažną mūsų paskatino daugiau nei įprasta galvoti apie laiką. Apie jį kalba ir italų menininkų duetas: fotografė, post-prodiuserė [Chiara Panariti](#) ir fotografas [Gianfranco Ferraro](#), 17-ajame fotomeno festivalyje KAUNAS PHOTO laimėję pagrindinį konkurso KAUNAS PHOTO STAR 2020 apdovanojimą – personalinę parodą Kauno fotografijos galerijoje ir 2500 EUR piniginių prizą. Konkursą laimėjusi menininkų fotografinė refleksija „Cronostasi“ kviečia mus iš naujo apmąstyti žmogaus būklės laiką.

Penkiasdešimties fotografijų serijoje fotomenininkai Chiara Panariti ir Gianfranco Ferraro įamžino gyvenimą Milane pandemijos COVID-19 karantino metu. Balkonuose ir languose išgyventas Milano gyventojų kasdienybės akimirkas fiksavę menininkai teigia, kad projektas „Cronostasi“ daugiausia dėmesio skiria intymiai ir visuotinei atnaujinto laiko suvokimo paieškai. Su menininkais, negalėjusiais atvykti į parodos atidarymą Kaune dėl besitęsiančios pandemijos, kalbasi Daiva Juonytė.

„Cronostasi“ yra fotografinė refleksija, užfiksavusi neapibrėžtą Milano gyventojų padėtį karantino metu ir kviečianti pagalvoti apie naują žmogaus būsenos laiką. Ką jums patiems davė šis laikotarpis?

Iš pradžių labai išsigandome, jautėmės visiškai sutrikę ir

netikri dėl absoliučiai netikėtos situacijos, stipriai pakeitusios kasdienį mūsų gyvenimą. Karantino metu supratome, kad, kalbant apie mūsų įsitikinimus ir įpročius, pagrįstus gyvenimo tėkme, kuri labai dažnai teka greitai, bet staiga ėmė ir sulėtėjo bei išsiplėtė apie kiekvieną mūsų, esame labai sąlygoti ir beginkliai. Laimei, nė vienam iš mūsų neteko susidurti su rimtomis sveikatos problemomis nei šeimoje, nei tarp draugų, tad šis laikotarpis tapo galimybe dirbti kartu ir pasakoti, kas su mumis vyksta.

Ką „Cronostasi“ reiškia jums?

Chronostazė yra nejudantis laikas, tačiau iš tikrųjų – nuolatinis judėjimas.

Jūsų nuotraukų serija yra apie laiką. Ką apie jį sužinojote?

Mums sunku žodžiais išreikšti tai, ko išmokome. Stebėdami ir žiūrėdami į žmones nuotraukose, galėjome palyginti savo ir kitų laiką, kuris tapo matavimo vienetu to, kas vyko ir tebevyksta pasaulyje. Daugybė pakabinamų laikrodžių, kurių kiekvienas tiksi savo asmeniniu laiku.

Su kokiomis žmonių emocijomis teko susidurti karantino laikotarpiu? Kaip tuo metu jautėtės patys?

Tomis savaitėmis mes bandėme įsivaizduoti, ką žmonės, užsidarę neviltyje, iš balkonų žvelgdami į tuščią miestą jaučia ir kaip ketina įprasminti nauja tapusią kasdienybę. Kartais jų gestai būdavo mūsų jausmų veidrodis, kartais – tobula metafora to, kaip tą akimirką suvokėme daiktų būseną. Mes skyrė atstumą, kiekvienas gyvenome savo burbulė. Visi nuotraukose esantys žmonės mus nuolat lydėjo mūsų darbe ir taip sakydami kalbame toli gražu ne vien tik apie vizualųjį lygmenį.

Kaip karantinas pakeitė jūsų nuomonę apie namus?

Priverstinė izoliacija privertė mus iš naujo įvertinti savo gyvenimo būdą. Neišvengiamą kančią dėl priverstinės padėties

lydėjo dėkingumas už mus saugančią aplinką. Šios erdvės, dažniausiai negyvos, o kartais ir apleistos, karantino laikotarpiu vėl atgijo, kai jomis pradėjo rūpintis netikėtą jų vertę atradę žmonės. Vietos, kurios buvo savaime suprantamos, staiga tapo svarbios.

Kas visą šį laiką buvo sunkiausia?

Nuotolinis darbas su nuotraukomis buvo labai reiklus. Tam tikromis akimirkomis buvo ypač sunku išlaikyti susikaupimą ir ryžtą dėl viso to, kas vyko šalia mūsų. Tačiau nepasiduoti skatino labai stiprus noras papasakoti tai, ką patyrėme fotografuodami.

Kaip manote, kokia ateitis mūsų laukia?

Išgyvenome šį sustabdytą laiką, turėdami galimybę apmąstyti tai, ką darėme iki šiol ir ką galėtume daryti paskui. Matėme praktikoje įgyvendintų veiksmų rezultata ir supratome, kad kitokia, gražesnė ateitis yra įmanoma, tačiau tai – mūsų pasirinkimas. Kiekvienas esame atsakingas už tai, kuo taps mūsų laikas: krizės ar galimybių momentu.

Chiaros Panariti ir Gianfranco Ferraro fotografijų serija „Cronostasi“ eksponuojama **Kauno fotografijos galerijoje (Vilniaus g. 2, Kaunas) iki rugsėjo 30 d.**, o nuolat atnaujinamą 17-ojo fotomeno festivalio **KAUNAS PHOTO** programą „Periferinės vizijos“ rasite [čia](#).

KAUNAS PHOTO – ilgiausiai be pertraukų rengiamas kasmetis tarptautinis fotomeno festivalis Lietuvoje ir Baltijos šalyse. 2004 m. Mindaugo Kavaliausko įkurtą festivalį organizuoja viešoji įstaiga „Šviesos raštas“. Festivalis yra pasaulinės „Festival of Light“ organizacijos narys. Festivalį **KAUNAS PHOTO** finansuoja [Lietuvos kultūros taryba](#), kaip vieną iš strateginių tarptautinių meno renginių Lietuvoje.

Rėmėjai: [Kauno miesto savivaldybė](#), [EPSON](#).

Parodos partneris: [Kauno fotografijos galerija](#).